

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (ЕИО) № 684/92

от 16 март 1992 година

за общите правила за международен
превоз на пътници с автобус

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че в съответствие с член 75, параграф 1, а) от Договора, създаването на обща транспортна политика предполага, *inter alia*, да бъдат установени общи правила, приложими към международния автомобилен превоз на пътници;

като има предвид, че такива правила са установени в Регламенти № 117/66/ЕИО⁴, (ЕИО) № 516/72⁵ и (ЕИО) № 517/72⁶ на Съвета и като има предвид, че настоящият регламент не поставя под въпрос постигнатата с горните директиви либерализация;

като има предвид, че свободното предоставяне на услуги представлява основен принцип на общата транспортна политика и изисква да бъде гарантиран достъп на превозвачите от всички държави-членки до международните транспортни пазари, без дискриминация с оглед на тяхната националност или място на установяване;

¹ ОВ № С 120, 6. 5. 1987 г., стр. 9,
ОВ № С 301, 26. 11. 1988 г., стр. 5 и
ОВ № С 31, 7. 2. 1989 г., стр. 9.

² ОВ № С 94, 11. 4. 1988 г., стр. 126.

³ ОВ № С 356, 31. 12. 1987 г., стр. 62.

⁴ ОВ № 147, 9. 8. 1966 г., стр. 2688/66.

⁵ ОВ № L 67, 20. 3. 1972 г., стр. 13. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2778/78 (ОВ № L 133, 30. 11. 1978 г., стр. 4).

⁶ ОВ № L 67, 20. 3. 1972 г., стр. 19. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1301/78 (ОВ № L 158, 16. 6. 1978 г., стр. 1).

като има предвид, че е необходимо да се предвиди гъвкав режим при определени условия за совалковите превози с нощувка, специалните редовни превози и някои случайни превози с цел да се отговори на търсенето на пазара;

като има предвид, че докато се запазва разрешителния режим за някои редовни превози и совалкови превози без нощувка, някои правила следва да бъдат изменени, и по-конкретно по отношение на реда на издаване на разрешителните;

като има предвид, че трябва да се гарантира спазването на разпоредбите на Договора по отношение на конкуренцията;

като има предвид, че административните формалности трябва да бъдат сведени до минимум без да се премахват контрола и санкциите, които гарантират правилното прилагане на настоящия регламент;

като има предвид, че държавите-членки са призвани да приемат необходимите за прилагане на настоящия регламент мерки;

като има предвид, че прилагането на настоящия регламент трябва да се следи чрез представянето на доклад от Комисията, като всяко бъдещо действие в тази област се разглежда в светлината на настоящия доклад,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

РАЗДЕЛ I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за международния превоз на пътници с автобус на територията на Общността, извършван срещу наемане или срещу заплащане или за собствена сметка от превозвачи, които са установени в държава-членка в съответствие с нейните закони, използват регистрирани в тази държава-членка превозни средства, които по своята конструкция и оборудване са подходящи за превозване на повече от девет души, включително шофьора, и имат това предназначение, и за празните курсове на автобусите при извършването на такива превози.

Смяната на превозно средство или прекъсването на превоза, с цел част от пътуването да се извърши с друго превозно средство, не засяга прилагането на настоящия регламент.

2. При превоз от една държава-членка до трета страна и обратно, настоящият регламент се прилага към частта от пътуването на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътниците, след сключване на необходимото споразумение между Общността и съответната трета страна.

3. До сключването на споразумения между Общността и съответните трети страни, настоящият регламент не засяга разпоредбите, свързани с посочения

в параграф 2 превоз, които се съдържат в двустранни споразумения, сключени между държавите-членки и тези трети страни. Въпреки това, държавите-членки, се стремят към привеждането в съответствие на тези споразумения, за да се осигури спазването на принципа на недискриминация между превозвачите от Общността.

Член 2 **Определения**

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. Редовни превози

1.1. Редовни превози са тези превози, които предвиждат превоз с определена честота и по определени маршрути, като вземането или оставянето на пътници става на предварително определени места за спиране. Редовните превози са открити за всички, при условие на задължителна резервация там където е необходимо.

1.2. Превози, независимо от организатора им, които предвиждат превоз на определени категории пътници, с изключение на всички останали пътници, при условие че се спазват изискванията, посочени в точка

1.1. Специалните редовни превози включват:

- а) превоз на работници от и до дома и работното място;
- б) превоз на ученици и студенти от и до учебното заведение.
- в) превоз на войници и членове на техните семейства между държавата, от която произхождат и мястото, където се намира казармата им,
- г) градски превоз в граничните райони.

Фактът, че специалният редовен превоз се променя в зависимост от нуждите на потребителите, не се отразява върху определянето му като редовен превоз.

1.3. Организирането на дублиращи или временни превози, които обслужват същите граждани, които се обслужват от съществуващите редовни превози, използването на допълнителни превозни средства и по-къси интервали, необслужването на определени спирки и обслужването на допълнителни спирки по съществуващите редовни линии се ръководят от същите правила като съществуващите редовни превози.

2. Совалкови превози

2.1. Совалкови превози са превозите, при които чрез повтарящи се прави и обратни пътувания се извършва превоз на предварително съставени групи от пътници от определен отправен пункт до определен краен пункт. Всяка група от пътници, извършила пътуването в права посока, се превозва обратно до отправния пункт от същия превозвач. Районът на тръгване и районът на пристигане означават съответно мястото, откъдето пътуването започва, и мястото, където пътуването завършва, включително околността в радиус от 50 km. във всеки от двата случая.

Групи могат да бъдат съответно качвани или сваляни от до три различни места извън районите на тръгване и пристигане.

Районите на тръгване и пристигане, и допълнителните места за качване и слизване могат да бъдат на територията на една или повече държави-членки.

2.2. Освен транспорта, совалковите превозите с нощувка включват и настаняване на най-малко 80% от пътниците със или без храна, на мястото на пристигане, а при необходимост, и по време на пътуването.

Пътниците отсядат в мястото на пристигане за не по-малко от две нощи.

Совалкови превози с настаняване могат да се извършват от група превозвачи, които работят за един и същ възложител и пътници, които могат или:

- да извършат пътуването в обратна посока с превозвач от същата група, който е различен от този при пътуването в права посока, или
- да направят връзка по маршрута с друг превозвач от същата група на територията на една от държавите-членки.

Имената на тези превозвачи и местата за връзка по маршрута се съобщават на компетентните органи на съответните държави-членки, по реда определен от Комисията след консултации с държавите-членки.

2.3. За целите на точка 2, предварително събрана група е тази, за която отговаря орган или лице, в съответствие с правилата на държавата по установяване, който е поел сключването на договора или колективното заплащане на превозите или получава всички резервации и плащания преди отпътуването.

3. Случайни превози

3.1. Случайни превози са тези, които не попадат в определението за редовен превоз или за совалков превоз.

Те включват:

а) обиколки, т.е. превози, при които се използва едно и също превозно средство за превоз на една или повече предварително събрани групи пътници, като всяка група се докарва обратно до мястото на отпътуване;

б) превози:

- които се извършват за предварително събрани групи пътници, като пътниците не се превозват обратно до отправните пунктове в рамките на същото пътуване; и
- които в случаите на престой в мястото на пристигане, покриват също нощувките или други туристически услуги, които не са помощни на превоза или настаняването;

в) превози, които се организират по повод на специални прояви, като семинари, конференции, културни или спортни събития, които не отговарят на определенията дадени в а) и б);

г) превози, които са упоменати в приложението към настоящия регламент;

д) превози, които не отговарят на критериите по а), б), в) и г), т.е. остатъчни услуги.

3.2. По смисъла на точка 3, предварително събрана група е тази:

а) за която отговорен орган или лице, в съответствие с правилата на държавата по установяване, е поел сключването на договора или колективното заплащане на превозите или получава всички резервации и плащания преди отпътуването; и

б) която се състои:

- или най-малко от дванадесет души,
- или от такъв брой хора, които възлиза най-малко на 40% от капацитета на превозното средство без шофьора.

3.3. Посочените в точка 3 превози не престават да бъдат случайни превози единствено поради това, че се предоставят с определена честота.

3.4. Случайни превози могат да се извършват от група превозвачи, работещи за един и същи възложител, като пътниците могат да правят връзка по маршрута с друг превозвач от същата група на територията на една от държавите-членки.

Имената на тези превозвачи и местата за връзка по маршрута се съобщават на компетентните органи на съответните държави-членки, по реда определен от Комисията след консултации с държавите-членки.

4. Транспортни операции за собствена сметка

Транспортни операции за собствена сметка са тези, които се извършват от предприятие за неговите работници или от орган с нестопанска цел за превоз на членовете му във връзка с неговата социална цел, ако

- транспортната дейност е само спомагателна дейност за предприятието или органа,
- използваните превозни средства са собственост на това предприятие или орган или са придобити от тях на изплащане, или са обект на дългосрочен договор за лизинг и се управляват от член на персонала на предприятието или органа.

Член 3

Свободно предоставяне на превози

1. Всеки превозвач срещу наемане или заплащане по член 1 трябва да има възможност да извършва описаните в член 2 транспортни услуги без дискриминация, основана на неговата националност или място на установяване, ако той:

- има разрешително в държавата по установяване да извършва превози с автобус по редовни линии, совалкови превози или случайни превози;
- отговаря на определените в съответствие със законодателството на Общността условия за достъп до професията превозвач на пътници по шосе в областта на международните и вътрешни транспортни операции;
- изпълнява изискванията за безопасност по пътищата, що се отнася до стандартите за водачите и превозните средства.

2. На всеки превозвач по член 1 се разрешава да извършва за собствена сметка описаните в член 13 транспортни услуги без дискриминация с оглед на неговата националност или място на установяване, ако той:

- има разрешително в държавата по установяване да извършва превоз с автобус в съответствие с условията за достъп до пазара, които са предвидени в националното законодателство;
- отговаря на законовите изисквания за безопасност по пътищата по отношение на стандартите за водачи и превозни средства.

Член 4 **Достъп до пазара**

1. Разрешителни не се изискват за совалкови превози с нощувка по член 2, параграф 2.2. и за случайните превози по член 2, параграф 3.1, алинея втора, а), б), в) и г).
2. Разрешителни не се изискват за специалните редовни превози по член 2, параграф 1.2 алинея втора, а), б), в) и г), ако те са обхванати от договор, сключен между организатора и превозвача.
3. Разрешително не се изисква и за празните курсове, които превозните средства извършват във връзка с посочените в параграфи 1 и 2 транспортни операции.
4. За редовните превози и за совалкови превози без нощувка се изисква разрешително в съответствие с членове 5 до 10. Посочените в член 2, параграф (3.1), алинея втора, д) остатъчни случайни превози и специалните редовни превози, които са различни от посочените в параграф 2 от настоящия член, също подлежат на разрешително в съответствие с тези членове.
5. Редът по отношение на превозвачите за собствена сметка е даден в член 13.

РАЗДЕЛ II **РЕДОВНИ ПРЕВОЗИ, СОВАЛКОВИ ПРЕВОЗИ БЕЗ НАСТАНЯВАНЕ И** **ДРУГИ ПРЕВОЗИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВА РАЗРЕШИТЕЛНО**

Член 5 **Характер на разрешителното**

1. Разрешителните се издават на името на транспортното предприятие; те не могат да бъдат прехвърляни от него на трети страни. Въпреки това, превозвачът получил разрешителното, със съгласието на органа по член 6, параграф 1 може да извършва услугата чрез подизпълнител. В този случай,

името на последното предприятие и неговата роля като подизпълнител трябва да бъдат посочени в разрешителното. Подизпълнителят трябва да отговаря на условията на член 3, параграф 1.

Ако предприятията са свързани с цел извършване на редовен превоз или совалков превоз, разрешителното се издава на името на всички предприятия. То се издава на предприятието, което управлява дейността, а на останалите се дават копия. В разрешителното се посочват имената на всички оператори.

2. За редовните превози и совалковите превози без нощувка срокът на валидност на разрешителното е до пет години. По-малък срок може да се определя или по заявление на заявителя или по взаимно съгласие на компетентните органи на държавите-членки, на територията на които се качват или слизат пътници.
3. В разрешителните се посочва следното:
 - а) вид на превоза;
 - б) маршрут на превоза, и в частност, мястото на отпътуване и мястото на пристигане;
 - в) срок на валидност на разрешителното;
 - г) спирките и разписанието при редовните превози.
4. Разрешителните трябва да съответстват на образца, който се изготвя от Комисията след консултации с държавите-членки.
5. Разрешителните дават право на титуляр/ите/ им да извършват редовни превози и совалкови превози без нощувка на териториите на всички държави-членки, през които минават маршрутите на тези превози.

Член 6

Подаване на молби за разрешителни

1. Заявленията за разрешително се подават до компетентните органи на държавата-членка, на територията на която се намира мястото на отпътуване, наричани по-долу “лицензиращи органи”

При редовните превози, “място на отпътуване” означава един от терминалите.

2. Заявленията трябва да съответстват на образец, който се изготвя от Комисията след консултации с държавите-членки.
3. Заявителите за разрешително предоставят допълнителна информация, която считат че е от значение или която се изисква от лицензиращия орган.

Член 7

Процедура за издаване на разрешителни

1. Разрешителните се издават със съгласието на компетентните органи на всички държави-членки, на териториите на които се качват и слизат пътници. Лицензиращият орган изпраща до всички тези органи, както и до компетентните органи на държавите-членки, през чиито територии се преминава без да се качват или слизат пътници, копие от заявлението,

придружено с копия на други документи, свързани с него, и своето становище.

2. Компетентните органи на държавите-членки, от които е поискано съгласие, информират лицензиращия орган, за своето решение по заявлението в двумесечен срок. Тези срокове се изчисляват от датата на получаване на заявлението за становище. Ако в рамките на настоящия срок лицензиращият орган не получи отговор, се приема, че органът, до който е изпратено запитването е дал своето съгласие.

Органите на държавите-членки, през чиито територии се преминава без да се качват и слизат пътници, могат да информират лицензиращия орган за своите забележки в рамките на срока по алинея първа .

3. При условията на параграфи 7 и 8, лицензиращият орган взема решение по заявлението в срок от три месеца от датата на подаване на заявлението.

4. а) Заявление може да се отхвърли:

- ако заявителят не е в състояние да извършва превоза, предмет на заявлението, с оборудване, с което пряко разполага;
- ако заявителят не е спазвал националното или международно законодателство в областта на автомобилния транспорт, и по-конкретно, условията и изискванията свързани с разрешителните за международен автомобилен превоз на пътници, или е извършил сериозни нарушения на законодателството по безопасността по пътищата, и по-конкретно, по отношение на правилата, приложими за превозните средства, шофирането и времето за почивка на шофьорите;
- ако, при подаване на заявление за подновяване на разрешително не са спазени условията на разрешителното.

- б) Заявлението може да бъде отхвърлено също:

- (i) ако се посочи, че въпросната услуга би компрометирала пряко съществуването на вече разрешени редовни превози, освен в случаите, когато съответните редовни превози се извършват само от един превозвач или група превозвачи;
- (ii) ако се посочи, че съответният превоз би засегнал сериозно жизнеспособността на подобен железопътен превоз по съответните преки отсечки, или
- (iii) ако е видно, че извършването на превозите, за които се отнася заявлението, са насочени само към най-печелившите съществуващи превози по линиите на съответните връзки.

Фактът, че даден оператор предлага по-ниски цени, от тези на другите автомобилни или железопътни превозвачи, или фактът, че въпросната връзка вече се обслужва от други автомобилни или железопътни превозвачи, сами по себе си не могат да бъдат оправдание за отхвърляне на заявлението.

5. Лицензиращ орган може да отхвърля заявления само на основания, които съответстват на настоящия регламент.

6. Ако предвиденият в параграф 1 ред за постигане на съгласие не дава възможност на органа, който издава разрешителни, да вземе решение, въпросът може да бъде отнесен до Комисията в срока, посочен в параграф 3.
7. След допитване до съответните държави-членки, Комисията взема решение в шестседмичен срок, което влиза в сила в срок от 30 дни след информирание на съответните държави-членки.
8. Решението на Комисията остава в сила до постигане на споразумение между съответните държави-членки.
9. След приключване на предвидената в настоящия член процедура, лицензиращият орган информира всички органи по параграф 1 за своето решение, като им изпраща копие от разрешителното; компетентните органи на транзитните държави-членки могат да посочат, че не желаят да бъдат информирани по този начин.

Член 8

Издаване и подновяване на разрешителни

1. След приключването на процедурите по член 7, лицензиращият орган издава разрешителното или официално отхвърля заявлението.
2. В решенията за отхвърляне на заявление трябва да се посочват причините за това. Държавите-членки осигуряват на транспортните предприятия възможност да направят постъпки в случай на отхвърляне на заявлението им.
3. Член 7 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на заявления за подновяване на разрешителни или за изменение на условията, при които трябва да се извършват превозите, за които се изисква разрешително.

При незначителни промени в условията за извършване на дейността, и по-конкретно при коригиране на тарифите и разписанията, е необходимо лицензиращият орган само да предостави дадената информация на съответните други държави-членки.

Освен това, заинтересованите държави-членки могат да се споразумеят само лицензиращият орган да взема решения за промяна на условията за извършване на услугата.

Член 9

Изтичане на срока на разрешителното

1. Без да се засяга член 14 от Регламент (ЕИО) № 1191/69⁷, разрешителното за редовен превоз изтича след изтичане на срока му на валидност или три месеца след като лицензиращият орган е получил от неговия притежател

⁷ Регламент (ЕИО) № 1191/69 на Съвета от 26 юни 1969 г. относно действията на държавите-членки по задължения, присъщи на концепцията за обществена услуга при железопътния, шосейния и вътрешноводния транспорт (ОВ № L 156, 28.6.1969 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с (ЕИО) № 1893/ 91 (ОВ № L 169, 29. 6. 1991 г., стр. 1).

уведомление за намерението му да преустанови услугата. В уведомлението се посочват причините за това.

2. Ако вече няма търсене на услугата, посоченият в параграф 1 срок се намалява на един месец.
3. Лицензиращият орган информира компетентните органи на другите заинтересовани държави-членки, за изтичане на разрешителното.
4. Разрешителното за совалков превоз без нощувка изтича на датата, която титулярът е посочил в изпратеното до лицензиращия орган уведомление.
5. Титулярът на разрешителното информира потребителите на съответната услуга, за нейното преустановяване един месец по-рано чрез разгласяване по съответен път.

Член 10

Задължения на превозвачите

1. Освен в случаите на форсмажорни обстоятелства, до изтичането на разрешителното операторът на редовен превоз взема всички мерки, за да осигури транспортна услуга, която съответства на стандартите за продължителност, регулярност и капацитет и отговаря на условията, определени от компетентния орган в съответствие с член 5, параграф 3.
2. Превозвачът поставя на видно място маршрута на услугата, автобусните спирки, разписанието, таксите и условията за превоз - доколкото те не са определени със закон - по начин, който гарантира лесен достъп на всички потребители до тази информация.
3. Без да се засяга Регламент (ЕИО) № 1191/69, съответните държави-членки могат с общо съгласие и със съгласието на притежателя на разрешителното да променят условията, които ръководят извършването на редовна услуга.

РАЗДЕЛ III

СЛУЧАЙНИ ПРЕВОЗИ, СОВАЛКОВИ ПРЕВОЗИ С НОЩУВКА И ДРУГИ ОСВОБОДЕНИ ОТ РАЗРЕШИТЕЛНО ПРЕВОЗИ

Член 11

Контролен документ

1. Превозите по член 4, параграф 1 се извършват въз основа на контролен документ.
2. Контролният документ се състои от пътен лист и от набор преводи на пътния лист.
3. Превозвачите, извършващи случайни превози и совалкови превози с нощувка попълват пътен лист преди всяко пътуване.
4. Пътният лист съдържа като минимум следната информация:
 - а) вид на услугата;
 - б) основен маршрут;
 - в) при совалковите превози с нощувка - продължителност, дати или дни на отпътуване и завръщане, районите на отпътуване и пристигане и местата на качване и слизване на пътници;
 - г) превозвач/и.

5. Пътните книжки с пътни листове се осигуряват от компетентните власти на държавата-членка, в която е установено транспортното предприятие, или от назначени от тях органи.
6. След консултации с държавите-членки, Комисията разработва образец на контролния документ и начина, по който следва да бъде използван.

Член 12

Местни екскурзии

В рамките на международни совалкови превози с нощувка, или на международен случаен превоз, превозвачът може да извършва случайни превози (местни екскурзии) в държава-членка, различна от тази, в която е установен.

Тези превози трябва да са предназначени за пътници, които не пребивават и са били превозени преди от същия превозвач в рамките на някоя от споменатите в първа алинея международни превози и да се извършват със същото превозно средство или с друго превозно средство на същия превозвач или група превозвачи.

РАЗДЕЛ IV

ТРАНСПОРТНИ ОПЕРАЦИИ ЗА СОБСТВЕНА СМЕТКА

Член 13

1. Посочените в точка 4 на член 2 транспортни автомобилни дейности за собствена сметка се освобождават от разрешителния режим, но подлежат на система на удостоверения.
2. Транспортните автомобилни дейности за собствена сметка, които са различни от тези по точка 4 на член 2, подлежат на разрешителен режим в съответствие с членове 5 до 10.
3. Предвидените в параграф 1 удостоверения се издават от компетентния орган на държавата-членка, в която е регистрирано превозното средство и важат за цялото пътуване, включително за транзита.

Те трябва да съответстват на образца, определен от Комисията след консултации с държавите-членки.

РАЗДЕЛ V КОНТРОЛ И САНКЦИИ

Член 14

Билети за транспорт

1. Пътниците, които използват редовни превози, с изключение на специалните редовни превози, или совалкови превози трябва да имат по време на цялото пътуване индивидуални или групови билети за транспорт, в които са отбелязани:

- местата на отпътуване и пристигане, а според случая - и пътуването на връщане;

- срокът на валидност на билета;
- цената на транспорта, а при пътници, които са заплатили за настаняване
- общата цена на пътуването, включително за настаняването, и подробности за настаняването.

2. Предвиденият в параграф 1 билет за транспорт се представя на оторизираните контролори при поискване.

Член 15

Крайпътни проверки и проверки в предприятията

1. Разрешителното или контролният документ се съхраняват в превозното средство и се представят при поискване от оторизиран контролор.

По отношение на превозите по член 4, параграф 2 за контролен документ служи договорът или заверено копие от него.

2. Превозвачите, които използват автобуси в международния пътнически транспорт, допускат проверки, чиято цел е да гарантират правилното извършване на дейностите, най-вече по отношение на времето за шофиране и почивка. В контекста на прилагането на настоящия регламент, оторизираните контролори имат право:

- а) да проверяват книжките и друга документация, свързана с дейността на транспортното предприятие;
- б) да правят копия или да вземат извлечения от книжките и документацията в помещенията;
- в) да имат достъп до всички помещения, обекти и превозни средства на транспортното предприятие;
- г) да изискват всякаква информация съдържаща се в книжките, документацията или базите данни.

Член 16

Взаимопомощ

1. При поискване, държавите-членки предоставят на заинтересованите държави-членки цялата налична информация относно:

- нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент и на други правила на Общността в областта на международния превоз на пътници с автобус, които са извършени на тяхна територия от превозвач от друга държава-членка и наложените санкции;
- санкциите, наложени на техни превозвачи за извършени на територията на друга държава-членка нарушения.

2. Лицензиращият орган отнема разрешителното, ако притежателят му вече не отговаря на условията, въз основа на които е издадено разрешителното в съответствие с настоящия регламент, и в частност, ако държавата-членка, в която е установен превозвачът е поискала това. Органът незабавно информира компетентните органи на съответната държава-членка.
3. Компетентните органи на държавите-членки налагат забрана на превозвач да извършва международни пътнически превози по настоящия регламент, ако той системно извършва сериозни нарушения на наредбите за безопасност по пътищата, и по-конкретно по отношение на правилата, които се прилагат към превозните средства и времето за шофиране и почивка на шофьорите.

РАЗДЕЛ VI ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Преходни разпоредби

Съществуващите към датата на влизане в сила на настоящия регламент разрешителни остават валидни до изтичането на срока им, доколкото съответните превози продължават да бъдат обект на разрешителен режим.

Член 18

Споразумения между държавите-членки

1. Държавите-членки могат да сключват двустранни и многостранни споразумения за по-нататъшно либерализиране на превозите, които са обект на настоящия регламент, в частност по отношение на разрешителния режим и на опростяването или премахването на контролните документи.
2. Държавите-членки информират Комисията за споразуменията, сключени по параграф 1.

Член 19

Прилагане

До 1 юни 1992 г. и след консултации с Комисията, държавите-членки трябва да приемат необходимите мерки за прилагане на настоящия регламент и да информират Комисията за тях.

Държавите-членки трябва да приемат мерките, които се отнасят по-конкретно до извършването на проверки за съответствие и до санкциите, които се налагат при извършени нарушения. Те трябва да гарантират, че всички подобни мерки ще бъдат прилагани без дискриминация с оглед на националността или мястото на установяване на превозвача.

Член 20

Доклад и предложение на Комисията

1. До 1 юли 1995 г. Комисията докладва на Съвета за прилагането на настоящия регламент. До 1 януари 1996 г., тя внася в Съвета предложение

за регламент за опростяване на процедурите, включително, в светлината на заключенията на доклада, за премахване на разрешителните.

2. До 1 януари 1997 г. Съветът взема решение по посоченото в параграф 1 предложение на Комисията с квалифицирано мнозинство.

Член 21

Отмяна

1. Отменят се Регламенти № 117/66/ЕИО, (ЕИО) № 516/72 и (ЕИО) № 517/72.
2. Препратките към отменените регламенти се приемат като препратки към настоящия регламент.

Член 22

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 юни 1992 г..

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 16 март 1992 година.

За Съвета.

Председател

Jorge BRAGA DE MACEDO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Превози, посочени в член 2 , параграф 3.1, г)

Тези превози включват:

1. Обиколки при затворени врати, т.е. превози, извършвани с едно и също превозно средство, което превозва една и съща група пътници по време на цялото пътуване, като ги връща на мястото откъдето са отпътували.
2. Превози, при които пътуването от мястото на отпътуване до мястото на пристигане се извършва с пътници, а пътуването до мястото, откъдето е отпътувало превозното средство – без пътници.
3. Превози, които са предшествани от празен курс от една държава-членка до друга, на територията на която се качват пътници, ако тези пътници:

- са групирани чрез договори за превоз, които са сключени преди пристигането им в страната, от която се качват,
- са били докарани преди от същия превозвач, при условията на параграф 2, в страната, където се качват отново и се превозват извън нея, или
- са били поканени в друга държава-членка, като транспортните разходи се поемат от лицето, което ги е поканило. Пътниците трябва да формират еднородна група, която да не е била съставена единствено с цел да бъде извършено съответното пътуване.